

عنوان مقاله:

مولفه های تاثیرگذار در طراحی محیط های آموزشی برای کودکان مبتلا به اوتیسم و اصول استفاده از آنها

محل انتشار:

نخستین سمپوزیوم بین المللی آرمان شهر کودکان (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ملیکا شریعتمدار - دانشجوی کارشناسی رشته ی معماری دانشگاه فردوسی مشهد،

سحر میلانی فرد - دانشجوی کارشناسی رشته ی معماری دانشگاه فردوسی مشهد،

خلاصه مقاله:

اوتیسم یک اختلال ذهنی و رفتاری است که در روابط اجتماعی فرد و رشد او تاثیر منفی میگذارد. افراد مبتلا به اوتیسم، در رشد اجتماعی و زبان و گفتگو دچار مشکل هستند و واکنشهای غیرطبیعی به محرکهای محیطی نشان میدهند. درمان قطعی برای اوتیسم وجود ندارد ولی میتوان با تمرین و تکرار و آموزشهای مناسب، در جهت افزایش مهارت های ارتباطی و ارتقا و رشد روابط اجتماعی و زندگی این افراد کوشید. آموزش به خصوص برای کودکان که در ابتدای مسیر زندگی هستند بسیار حائز اهمیت است پس توجه به آموزش کودکان اوتیسم از مسائل مهمی است که باید به آن توجه نمود. معماری به عنوان یک حوزه ی مهم و در ارتباط تنگاتنگ با فضاها و محیط های آموزشی و علم روانشناسی مطرح است. کودکان زمان زیادی را در مراکز آموزشی سپری میکنند پس طراحی فضاها ی مربوط به آن، تاثیر زیادی بر رفتار کودکان می گذارد. در این مقاله پس از بررسی مولفه های موثر در طراحی فضای آموزشی برای کودکان اوتیسم، به بررسی ضوابط و نحوه استفاده از آن مولفه ها در محیط می پردازیم. شیوه جمع آوری اطلاعات و نگارش مقاله، مروری بوده و از جمع آوری مقالات مرتبط به موضوع و بعد انتخاب مقاله های مرتبط تر از میان آنها استفاده شده است. سپس موارد مهمتر از میان متون مقاله های منتخب استخراج شد و طبقه بندی و تشریح گردید. چند تا از مهمترین فاکتورهای موثر بر طراحی محیط برای کودکان اوتیسم، شامل رنگ، نور، مصالح، سازماندهی فضاها، چیدمان میلمان و ... میباشد که رعایت ضوابط مربوط به آنها، که در مقاله شرح داده شده اند، بسیار بر رفتار و احساسات و رشد اجتماعی و احساس آرامش کودکان اوتیسم اثرگذار است.

کلمات کلیدی:

اوتیسم، کودک، فضای آموزشی، مولفه ها، طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1236878>

